

Bilag 3.

HÅNDVÆRKSRADET

Den 24. februar 1971.

Ved lov nr. 423 af 9.10. 1970 om prisstop er det i § 1 bestemt, at der ved erhvervmæssigt salg ikke må tages højere priser end de den 22.9. 1970 gældende. Tilsvarende bestemmer § 2 om transport- og tjenesteydelser, at der her i landet ikke må tages højere priser, takster m.v. end de den 22.9. 1970 gældende. Undtagelserne fra disse regler bestemmer, at prisen dog må stige med beløb til dækning af råvareprisstigninger, materialeprisstigninger etc.

Håndværksrådet har under henvisning til lovens § 4, stk. 3, ved skrivelse af 8.12. 1970 tidligere ansøgt monopoltilsynet om undtagelse fra prisstoppet, idet en lang række virksomheder ikke havde haft mulighed for inden den 22.9. 1970 at indregne de af monopoltilsynet tidligere givne dispensationer fra prisstoploven af 15. maj 1970, men fik afslag. Monopoltilsynet fik senere ved monopolankenævnet medhold i, at de virksomheder, der ikke den 22.9. 1970 havde nået at indregne denne dispensation, ikke senere kunne indregne stigningen, uanset hvilken grund der var til, at dette ikke tidligere var sket.

Håndværksrådet fandt denne afgørelse urimelig og stridende mod den almindelige retsbevidsthed, men fandt herefter at måtte afvente prisstoplovens udløb pr. 28.2. 1971.

Monopolankenævnets afslag medførte, at de virksomheder, som ikke havde nået at indregne de givne dispensationer pr. 1.9. 1970, selv må udrede de pågældende beløb, der er af en størrelsesorden 51 - 55 øre pr. time.

Regeringens begrundelse for ikke ved prisstoplovens planlagte udløb pr. 28.2. 1971 at fremlægge de kalkulationsregler, som allerede længe har været varslet, er — ifølge oplysninger givet i folketinget ved flere lejligheder — at man ønsker at afvente resultatet af overenskomstforhandlingerne på arbejdsmarkedet.

Uanset hvilke resultater arbejdsmarkedets parter når frem til, vil erhvervslivet imidlertid allerede fra 1.3. 1971 blive påført udgiften til en dyrtidsportion, og samtidig bortfalder statens kompensation for den ene dyrtidsportion pr. 1.9. 1970, således at erhvervslivet ifølge det foreliggende lovforslag skal udrede ialt 40 øre mere pr. time plus $10\frac{1}{4}$ procent i feriepenge m. v. Denne merudgift for erhvervslivet vil desuden automatisk blive ledsaget af stigende generalomkostninger. Disse udgifter hidrører fra den gamle overenskomst, og det har længe været kendt, at de automatisk ville indtræffe pr. 1.3. 1971. Da prisstoploven blev vedtaget, lå det i lovens forudsætninger, at den netop skulle bortfalde pr. 1.3. 1971 — datoen for udløsning af en dyrtidsportion og bortfald af ATP-refusionen. Mange mindre og mellemstore virksomheder kan ikke fortsat påføres disse og de førnævnte udgifter uden alvorlige konsekvenser.

Sammenfattende finder Håndværksrådet det derfor ønskeligt, at ændringsforslaget til prisstoploven af 9.10. 1970 ændres således, at erhvervslivet allerede pr. 1. marts 1971 får dækning for ovennævnte faktiske udgifter.

P. R. V.

M. J. Rosenberg.

/Laue Traberg Smidt.

Til det af folketinget nedsatte udvalg til behandling af det af handelsministeren fremsatte lovforslag til ændring i prisstoploven (lov nr. 423 af 9.10. 1970)